

СРЕДА 4. СЕДМИЦЕ ПОСТА

МЕСЕЦА МАРТА 17. ДАН

+СВЕТИ ПРЕПОДОБНИ АЛЕКСИЈЕ, ЧОВЕК БОЖЈИ

ЛИТУРГИЈА ПРЕЂЕОСВЕЋЕНИХ ДАРОВА

Свештеник: Благословено Царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Певница: Амин.

Бакон улази у свети олтар, а свештеник стојећи пред светим Престолом, чита тихо молитве вечерња, зване светилничне (почевши од четврте):

Молитва 4: "Ти кога Свете Силе..."

Молитва 5: "Господе, Господе, Ти све држиш..."

Молитва 6: "Боже велики и чудесни..."

Молитва 7: "Боже велики и вишњи..."

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу! **(поклон)**

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу! **(поклон)**

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем! **(поклон)**

Псалам 103.

svetosavlje.org/casoslov/14/

Благосиљај, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао се јеси веома. У славу и величанство обукао се јеси, светлошћу као хаљином одеваш се; Простираш небо као кожу, водама покриваши висине његове. Поставио си облаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Ти чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Утврдио си земљу на темељима њеним, неће се поколебати до века; Бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. Оне беже од заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити

да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина противу воде. Оне напајају све звери пољске, очекују је јелени за жеђ своју. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи (њихови). Напајаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Чиниш да трава расте за стоку, и зелен на службу људима, да произведу хлеб из земље, и хлеб срце човека укрепљује; да уљем улепша лице своје, и вино весели срце човека. Наситиће се (влагом) дрвеће пољско, и кедри Ливански које си засадио. Тамо ће птице гнезда (своја) свити, и родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец да показује време, сунце познаје залазак свој. Простираш таму, и настаје ноћ, и у њој излазе све звери шумске, лавићи што ричу и грабе, и своју храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у легла своја. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ено га море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лађе плове, и кит онај кога си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује да им дајеш храну на време; кад им даднеш, они се окупљају. Кад отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Своје окренеш, смуте се (и колебају); кад им одузмеш дах, они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују, и (тако) обнављаш лице земље. Нека је довека слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће бити угодна молитва моја, и ја ћу се радовати Господу (своме). Нека нестану са земље безбожници, тако да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа.

И опет: Сунце познаје залазак свој. Простираш таму и

настаје ноћ. Како су величанствена дела Твоја, Господе!
Све си премудрошћу створио.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. ([поклон](#))

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. ([поклон](#))

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. ([поклон](#))

Након завршетка псалма велика јектенија

Ђакон: У миру Господу се помолимо... ([Велика јектенија](#))

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божијих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божијим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (или високопреосвештенога Митрополита, или преосвештеног Епископа) нашег (име), за часно презвитељство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За благоверни и христольубиви род наш и за Православне Хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За овај град (или: за ово село; за свету обитељ ову), за сваки град, крај и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За оне који плове, за путнике, болеснике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Ђакон: Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и свак живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник тихо говори молитву Првог антифона: "Господе сажаљиви и милостиви..."

Свештеник: Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

++++++

Читач: Чита Први антифон 18. катизме (Псалми 119-123):

Псалам 119.

Ка Господу завиках у невољи својој, и услиши ме. Господе! избави душу моју од уста лажљивијех и од језика лукавога. Шта ће Ти дати и шта ће Ти принијети језик лукави? Он је као оштре стријеле у јакога, као угљевље смреково. Тешко мени кад сам туђин код Месеха, живим код шатора Кидарских. Дуго је живјела душа моја с онима који мрзе на мир. Ја сам миран; али кад станем говорити у њих је рат.

Псалам 120.

Подижем очи своје ка горама, одакле ми долази помоћ. Помоћ је мени од Господа, Који је створио небо и земљу. Неће дати да попузне нога твоја; не дријемље Чувар твој. Гле, не дријемље и не спава Чувар Израиљев. Господ је Чувар твој, Господ је сјен твој, Он ти је с десне стране. Дању те неће сунце убити ни мјесец ноћу. Господ ће те сачувати од свакога зла, сачуваће душу твоју Господ. Господ ће чувати улазак твој и излазак твој, одсад и довијека.

Псалам 121.

Обрадовах се кад ми рекоше: хајдемо у дом Господњи! Ево, стоје ноге наше на вратима твојим, Јерусалиме! Јерусалим је изидан, као град сливен у једну зграду. Онамо иду племена, племена Господња, по наредби Израиљевој да славе име Господње. Ондје стоје пријестоли судски, пријестоли дома Давидова. Иштите мира Јерусалиму; нека буде добро онима који љубе Тебе! Нека буде мир око зидова твојих, и честитост у дворима Твојим! Ради браће своје, и пријатеља својих говорим: мир ти! Ради дома Господа Бога нашега желим ти добро.

Псалам 122.

К Теби подижем очи своје, Који живиш на небесима! Као што су очи слугама упрте у руку господара њиховијех, као очи слушкињине у руку госпође њезине, тако су очи наше у Господа Бога нашега, док се смилује на нас. Смилуј се на

нас, Господе, смилуј се на нас, јер смо се довољно напитали срамоте; Довољно се напитала душа наша руга од поноситијех, и срамоте од охолијех.

Псалам 123.

Да није био Господ с нама, нека рече Израиль, Да није био Господ с нама, кад људи усташе на нас, Живе би нас пруждри, кад се распали гњев њихов на нас; Потопила би нас вода, ријека би покрила душу нашу; Покрила би душу нашу силна вода. Благословен Господ, Који нас не даде зубима њиховијем да нас растржу! Душа се наша избави као птица из замке ловачке; замка се раскиде, и ми се избависмо. Помоћ је наша у имену Господњем, Који је створио небо и земљу.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (**поклон**)

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (**поклон**)

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (**поклон**)

По завршеном антифону, ђакон говори Малу јектенију.

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник тихо говори молитву Другог антифона: "Господе, нemoј нас у јарости твојој прекорити..."

Свештеник: Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

+ + + + + + +

Читач: Чита други антифон 18. катизме (Псалми 124-128):

За то време, свештеник дигне свето Јеванђеље и стави га иза антиминса усправно, лицем према себи.

Затим развија антиминс, одлази и узима свети дискос са Предложења и ставља га на развијени антиминс.

По завршеном антифону, ђакон говори Малу јектенију.

Псалам 124.

Ко се узда у Господа, он је као гора Сион, не помијеша се, остаје довијека. Око Јерусалима су горе, и Господ је око народа својега одсад и довијека. Јер неће остати скиптар

безбожнички над дијелом праведничким, да не би праведници пружили руке своје на безакоње. Учини, Господе, добро добрима и онима који су права срца. А који сврђу на криве путе, отјераће Господ с онима који чине безакоње.

Псалам 125.

Кад враћаше Господ робље Сионско, бијасмо као у сну. Тада уста наша бијаху пуна радости, и језик наш пјевања. Тада говораху по народима: велико дјело чини Господ на њима. Велико дјело чини Господ на нама; развеселисмо се. Враћај, Господе, робље наше, као потоке на сасушену земљу. Који су са сузама сијали, нека жању с пјевањем. Иде и плаче који носи сјеме да сије; поћи ће с пјесмом носећи снопове своје.

Псалам 126.

Ако Господ неће градити дома, узалуд се муче који га граде; ако неће Господ чувати града, узалуд не спава стражар. Узалуд раните, доцкан лијежете, једете хљеб уморни; миломе својему он даје сан. Ево наслједства од Господа: дјеца, пород је дар од њега. Што су стријеле у руци јакоме, то су синови млади. Благо човјеку који је њима напунио тул свој! Неће се осрамотити кад се стану разговарати с непријатељима на вратима.

Псалам 127.

Благо свакоме, који се боји Господа, који ходи путовима Његовијем! Јер ће јести од трудова руку својих. Благо теби, и добро ти је. Жена је твоја као родна лоза усрд дома твојега; синови твоји као гране маслинове око стола твојега. Гле, тако ће бити благословен човјек који се боји Господа. Благословиће те Господ са Сиона, и гледаћеш добро Јерусалимско у све дане живота својега; Видјећеш синове у синова својих. Мир Израиљу!

Псалам 128.

Много ми досађиваше од младости моје нека рече Израиљ, Много ми досађиваше од младости моје, али ме не свладаше. На леђима мојим ораше орачи, и водише дуге бразде своје. Господ је праведан; исијече конопце

безбожничке. Постидјеће се, одбиће се сви који ненавиде Сион. Биће као трава на крововима, која се сасушује прије него се почупа, Од које неће жетелац напунити руке своје, нити наручја својега везилац; И који пролазе неће рећи: "Благослов Господњи на вама! благосиљамо вас именом Господњим."

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. ([поклон](#))

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. ([поклон](#))

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. ([поклон](#))

Њакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Њакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Њакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник тихо говори молитву Другог антифона: "Господе Боже наш, опомени се нас..."

Свештеник: Јер си благ и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

+ + + + + + +

Читач: Чита трећи антифон 18. катизме (Псалми129-133):

За то време свештеник метанише пред светим Престолом, узима из кивота свети Агнец, и ставља Га пажљиво и побожно на свети дискос.

По завршеном антифону, ъакон говори Малу јектенију.

Псалам 129.

Из дубине вичем к Теби, Господе! Господе! чуј глас мој. Нека пазе уши Твоје на глас мољења мојега. Ако ћеш на безакоње гледати, Господе: Господе, ко ће остати? Али је у Тебе праштање, да би Те се бојали. Чекам Господа; чека душа моја; уздам се у ријеч Његову. Душа моја чека Господа већма него страже јутарње, које страже јутром. Нека чека Израиљ Господа; јер је у Господа милост, и велик је у Њега откуп. И он ће откупити Израиља од свијех безакоња његовијех.

Псалам 130.

Господе! не надима се срце моје, нити се узносе очи моје; нити идем на велико, ни на оно што је више од мене.

Смјеран сам и кротак душом својом, као дијете крај матере; као дијете душа је моја у мени. Нек се узда Израиль у Господа одсад и довијека.

Псалам 131.

Опомени се, Господе, Давида и све смјерности његове, Како се қунијаше Господу, и завјетоваше Богу Јаковљеву: „Нећу ући у шатор дома својега, нити ћу леђи на постельју одра својега; Нећу дати сна очима својима, ни вјеђама својима дријема; Док не нађем мјеста Господу, стана Богу Јаковљеву.” Ево, чусмо да је у Јефремовој земљи, нађосмо га на пољима Киријат-Јаримским. Уђимо у стан његов, поклонимо се подножју ногу Његовијех. Стани, Господе, на почивалишту Својем, ти и ковчег силе Твоје. Свештеници Твоји нек се обуку у правду, и свеци Твоји нек се радују. Ради Давида слуге Својега немој одвратити лица од помазаника Својега. Закле се Господ Давиду у истини, од које неће отступити; од порода твојега посадићу на пријестолу твојему. Ако синови твоји ушчувају завјет Мој и окривења Моја којима ћу их научити, онда ће и синови њихови довијека сједјети на пријестолу свом. Јер је изабрао Господ Сион, и омиље му живјети на њему. Ово је почивалиште Моје увијек, овдје ћу се насељити; јер Ми је омиљело. Храну ћу његову благословити, ниште његове насытићу хљеба. Свештенике ћу његове обући у спасење, и свети ће се његови радовати. Ту ћу учинити да узрасте рог Давиду, поставићу видјело помазанику Својему. Непријатеље ћу његове обући у срамоту; а на њему ће цвјетати вијенац његов.

Псалам 132.

Како је лијепо и красно кад сва браћа живе заједно! Као добро уље на глави, које се стаче на браду, браду Аронову, које се стаче на скут од хаљине његове; Као роса на Ермону, која слази на горе Сионске. Јер је ондје утврдио Господ благослов и живот довијека.

Псалам 133.

Сад благосиљајте Господа, све слуге Господње, које стојите у дому Господњем ноћу. Подигните руке своје к светињи, и благосиљајте Господа. Благословиће те са Сиона Господ, Који је створио небо и земљу.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. ([поклон](#))

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. ([поклон](#))

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. ([поклон](#))

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник: Јер си ти Бог наш, Бог који милује и спасава, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Народ: "Господе, завапих Теби..."

Свештеник прима кадионицу и окади свети Хлеб (освећен на прошлој Литургији) и свети Престо унаоколо.

Затим метанише три пута пред светим Хлебом, па кад се почну певати стихови: "Положи, Господе...", стави свети дискос са светим Хлебом себи на главу држећи га обема рукама, и идући полагано око светог Престола, преноси га пажљиво и побожно на Предложење.

Ђакон иде испред свештеника са свећом и кади, појци и народ певају тихо стихове, и сав народ и појци тада клекну на земљу.

Свештеник стави свети дискос на Предложење, улије у свети путир вино и воду, и покрива дискос и путир покривачима, кадећи их, али не говорећи ништа, изузев на kraју, при стављању воздуха: "Молитвама светих Отаца наших, Господе Исусе Христе Боже наш, помилуј нас. Амин."

Окадивши Прећеосвећене Дарове на Предложењу, свештеник се враћа светом Престолу, савија антиминс, а ђакон кади свети Престо, олтар и сав храм. Кад се запева: "Слава...", отварају се царске двери, и на: "И сада и увек..." свештеник и ђакон чине Вход са кадионицом.

Ако се на Литургији чита Јеванђеље, а то бива на празник Обретења главе Св. Јована Претече, на дан Светих Четрдесет Мученика, на храмовни празник, као и у прва три дана Велике недеље, онда се Вход врши са Јеванђељем.

За време входа, свештеник чита молитву: "У вече, и ујутро, и у подне хвалимо..."

Гóсподи, воззвáх, глас 1:

Гóсподи, воззвáх к Тебé, услы́ши мя. / Услы́ши мя, Гóсподи.	Господе, Тебе зовем, услиши ме. Услиши ме, Господе.
---	---

Гóсподи, воззвáх к Тебé, услýши мя: / вонмí глáсу молéния моегó, / внегдá воззвáти ми к Тебé. / Услýши мя, Гóсподи.	Господе, Тебе зовем, услиши ме; чуј глас мольења мога, када вапим теби. Услиши ме, Господе.
---	--

Да испráвится молýтва моя, / яко кадíло перед Тобóю, / воздеýние рукú моéю / - жéртва вечéрняя. / Услýши мя, Гóсподи.	Нека се уздигне молитва моја, као кад пред лице Твоје; уздизање руку мојих - жртва вечерња. Услиши ме, Господе.
---	---

КЛЕЧЕЊЕ

И стихови по реду:

Положи, Господи, хранение устом моим, и дверь ограждения о устнах моих.	Постави, Господе, стражу устима моим, и дверь ограде око усана моих.
Не уклони сердце мое в словеса лукавствия, непещевати вины о грехах, с человеки делающими беззаконие, и не сочтуся со избранными их.	Не допусти срце моје у речи лукаве, да измишља изговоре за грехе, са људима који чине безакоња, и нећу се дружити са избранима њиховим.
Накажет мя праведник милостию и обличит мя, елей же грешнаго да не намастит главы моея,	Покараће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не намасти главу моју.
яко еще и молитва моя во благоволениих их. Пожерты быша при камени судии их:	Јер је и молитва моја против воље њихове - расуше се низ камење моћници њихови.
услышатся глаголи мои, яко возмогоша. Яко толща земли проседеся на земли, расточишася кости их при аде.	Чуће речи моје као угодне; као што се грумен земље просу по земљи, расуше се кости њихове до пакла.

Яко к Тебе, Господи, Господи, очи мои: на Тя уповах, не отыми душу мою.	Јер Теби, Господе, Господе, управих очи моје; у Тебе се уздах, не одбаци душу моју.
Сохрани мя от сети, юже составиша ми, и от соблазн делающих беззаконие.	Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замке оних који чине безакоња.
Падут во мрежу свою грешницы: един есмь аз, дондеже прейду.	Пашће у мрежу своју грешници, а ја једини остадох докле не прођох.

Псалам 141.

Гласом моим ко Господу воззвах, гласом моим ко Господу помолихся.	Гласом мојим завапих ка Господу, гласом мојим ка Господу се помолих.
Пролију пред Ним моление моје, печаль моју пред Ним возвещу.	Излићу пред Њим молитву моју, жалост моју пред Њим објавићу.
Внегда исчезати от мене духу моему: и Ты познал еси стези моя:	Кад ишчезава дух мој из мене, Ти си познао стазе моје.
на пути сем, по немуже ходжах, скрыша сеть мне.	На путу овоме по којем ходих, они ми поставише замку.
Смотрях одесную и возглядах, и не бе знай мене:	Гледах надесно и разгледах, и не беше никога ко ме познаје.
погибе бегство от мене, и несть взыскай душу мою.	Нестаде уточишта за мене, а нико не мари за душу моју.
Воззвах к Тебе, Господи, рех: Ты еси упование мое, часть моя еси на земли живых.	Виках Теби, Господе, и рекох: Ти си Нада моја, удео си мој на земљи живих.
Вонми молению моему, яко смирихся зело,	Послушај молитву моју, јер се понизих веома.
избави мя от гонящих мя, яко укрепиша паче мене.	Избави ме од гонитеља мојих, јер се утврдише већма од мене.

На 10 стихире:

Изведи из темніцы душу мою, исповедатися імени Твоему.	Изведи из тамнице душу мою, да бих исповедао Име Твоје.
--	---

Стихире Посни Триод

Самогласна;

Глас 4.

Пост нам добра обезбеђује, и сада нам своје преполовљење доноси, јер смо прошлим данима угодили, и следеће нам на корист нуди, за мало напора многа нам добра даје, зато Христу даваоцу свих добара угодимо и кличимо: и ти си нас ради постио и распеће поднео, удостоји нас да без осуде уђемо у Пасху твоју, и у свету док живимо, достојно са Оцем и Духом тебе славимо.

Менé ждут прáведницы, дóндже воздáси мне.	Мене чекају праведници докле ми не узвратиш.
---	--

Ина, глас 5.

У тајни врлине чинећи, духовну плату очекујмо, немојмо пост на сред тргова и раскршћа јављати, него унутар срца га изнад свега носимо, и Који све види што је у тајности, платом за уздржање ће нас наградити. Пост је савршен кад лицем не тугујемо, него се унутар душа наших молимо, и непрестано кличемо: Оче наш који си на небесима, молимо те не уведи нас у искушење, него нас избави од Злога.

На 8: Псалам 129.

Из глубины воззвáх к Тебé, Гóсподи, Гóсподи, услы́ши глас мой.	Из дубине вичем Теби, Господе, Господе, услиши глас мој.
--	--

Мученична: Незаститих душа Христове љубави, њега се нисте одрекли, мученици свети, кад сте разне муке и страдања поднели. Дрскост мучитеља сте оборили, а веру непоколебиво неповређену сачували, и на небеса сте отишли, зато смелост тамо имате, па Господа молите, да мир свету подари, а душама нашим велику милост.

Да бўдут ўши Твой внémлюще глáсу молéния моегó.	Да буду уши Твоје пажљиве на глас мольења мојега.
---	---

Стихире Посни Триод

Ине стихире; Глас 1.

Подобно: Прехвални мученици..

Постом као водом душе своје умијмо, и ходимо да се чистом и животворном крсту Господњем са вером поклонимо, да добијемо бого-просвећење, да сада и вечно спасење стекнемо, мир и велику милост.

На 6:

Áще беззакóния нáзриши, Гóсподи, Гóсподи, кто постойт? Яко у Тебé очищéние есть.	Ако на безакоња будеш гледао, Господе, Господе, ко ће опстати? Јер је у Тебе очишћење.
---	---

Крсте апостолска похвало, око тебе су начала и силе.
Теби се и архангели клањају, а ти од сваке несреће спасавај,
и удостоји нас да ово свето поприште добро прођемо, у дан
спасења да стигнемо, јер се тобом спасавамо.

Ймене ráди Твоегó потерpéх Тя, Гóсподи, потерpé душá мой в слóво Твоé, уповá душá мой на Гóспода.	Ради Имена Твога очекивах Те, Господе; очекиваше душа моја Реч Твоју, поузда се душа моја у Господа.
---	---

Ина стихира, глас 7.

Подобно: Днес бдит..

Данас се крсту Господњем поклонимо, и њему кличимо:
радуј се дрво живота, јер си пакао разорио. Радуј се радости
целог света, јер си пропаст уништио. Радуј се јер силом
својом демоне прогониш. Ти си вернима утврђење, ти си
оружије несаломиво, зато чувај све који те поштују и
освештај их, молимо те.

На 4:

От стráжи ýтренния до нóщи, от стräжи ýтренния да уповáет Израиль на Гóспода.	Од страже јутарње до ноћи, од страже јутарње да се узда Израиль на Господа.
--	---

(Стихире Светог Алексија - глас 1.)

(Свети Алексије) Тебе смо препознали као човека Божијег, и називом и у стварности, јер си врлинама и неизмерном понизношћу заблистао, и тегобе си на земљи стекао, али си верне чудесима уверио, зато се моли, да душе наше добију мир и велику милост.

Јако у Господа мјлост, и
многое у Него избавлење, и
Той избавит Израиља от
всех беззаконий его.

Јер је у Господа милост, и
много је у Њега избављење,
и Он ће избавити Израиља
од свих безакоња његових.

Жудњом за Богом која орошава тело, ти си **Алексије** палење телесних прохтева угасио, и палату земну си побожношћу за палату небеску заменио, а тако и сласт телесну; зато си постао налик на Божије ангеле, па се са њима моли, да душе наше добију мир и велику милост.

Хвалите Господа вијеци,
похвалите Его вијеци.

Хвалите Господа сви
народи, похвалите Њега сва
племена.

Остао си незнан и вређан, светитељу **(Алексије)**, пред вратима твојих светих родитеља, и слуге њине су те дugo времена понижавале; а када си умро, јавио си се чудима које си чинио: болести си лечио и зле духове прогонио.

Јако утврдије мјлост Его
на нас, и истина Господња
пребываєт во век.

Јер се утврди милост
Његова на нама, и истина
Господња остаје до века.

Твој тихи, ћутљиви, незлобиви и кротак живот **Христос Бог** је заволео, преблажени **Алексије**, и постао си светило целом свету, блистајући више од сунца, јер си супругу и привремено богатство као прашину напустио, и у дому очевом си као незнанац живео, желећи Јединога **Христа**, којег си мимо свих заволео, зато помени слуге твоје код престола Свеџара - **Христа** Бога нашег, **преподобни** оче, и не престај да се молиш за слуге твоје.

Сла́ва Отцú и Сы́ну и
Святóму Духу,

Слава Оцу и Сину и Светоме
Духу,

Тропар, глас 4.

Узвисио си се у врлини, и очистио разум, ка Жељеном и Узвишеном си доспео; безстрастијем си свој живот украсио, и изузетни пост си са чистом савешћу примио. У молитвама си био као безтелесан, и заблистао си као сунце у свету, преблажени **Алексије Човече Божји**.

И ныне и прйсно и во вёки веков. Амйнь.	И сада и увек и у векове векова. Амин.
--	---

Богородичан: ГЛАС 8.

Данас Недодирив природом, доступан мени постаје, и страда да мене од страсти ослободи, светлост даје слепима, а безаконих уста је попљуван, и по плећима до рана ударан. Њега је чиста Ђева и Мати на крсту видела и болно нарицала: Тешко мени чедо моје, зашто си ово учинио? Ти лепши од свих људи, без даха и погледа си постао; Нема оног лица нити лепоте! Тешко мени моја светлости, не могу да те гледам уснулог, јер ми се срце кида, а оштар мач ми душу пробада, ал' ја наричем за твоја страдања и клањам се твојој доброти: дуготрпљиви Господе, слава теби.

Ђакон: Благослови, владико, свети Вход.

Свештеник благосиљајући према истоку, говори тихо: "Благословен Вход..."

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо!

Певница: Исусе Христе, Светлости тиха, свете славе бесмртнога Оца Небескога, Светога Блаженога; дочекавши залазак сунца и видевши светлост вечерњу, певамо Оца Сина и Светога Духа, Бога; достојан си да у сва времена будеш слављен гласовима радосним, Сине Божији, Ти живот дајеш; зато Те свет слави.

Кад свештеник и ђакон уђу у свети олтар, поставља се на царске двери свећњак са свећом, а ђакон окачи кадионицу о свећњак.

Свештеник: Пазимо. Мир свима.

Читач: И духу твоме.

Свештеник: Премудрост.

Читач: Прокимен, псалам 71, глас 4: Благословен Господ Бог Израиљев, који једини чини чудеса.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Благословен Господ Бог Израиљев,
који једини чини чудеса.

Читач: Боже, суд твој дај цару, и правду твоју сину
царевом.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Благословен Господ Бог Израиљев,
који једини чини чудеса.

Читач: Благословен Господ Бог Израиљев, /

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: / који једини чини чудеса.

Свештеник: Премудрост.

Читач: Читање из Књиге Постања:

Свештеник: Пазимо.

Читање из Књиге Постања (Гл.9,18–29 и 10,1)

А беху синови Нојеви који изиђоше из лађе: Сим, Хам, Јафет; Хам беше отац Хананаца. Ова тројица су синови Нојеви, од њих се расејаше људи по свој земљи.

И започе Ноје као човек земљорадник земље, и засади виноград. И пијаше од вина, и опи се и заспавши обнажи се у дому своме. И виде Хам отац Хананаца наготу оца свога, и изишавши каза двојици браће своје напољу. И узевши Сим и Јафет хаљетку, ставише је на два рамена своја, и иђаху унатрашке, те покрише наготу оца свога; и лице њихово би окренуто, те наготу оца свога не видеше. И отрезни се Ноје од вина, и дознаде шта му учини син његов млађи. И рече:

Проклет да је Ханан; биће роб служећи браћи својој. И још рече:

Благословен Господ Бог Симов, и биће Ханан слуга његов.

Да рашири Бог Јафета, и да се настани у насељима Симовим, и нека му Ханан буде слуга.

А поживе Ноје после потопа триста педесет година. И бише сви дани Нојеви деветсто педесет година, и умре. А ово су потомства синова Нојевих, Сима, Хама и Јафета, и родише им се синови после потопа.

Свештеник: Пазимо.

Читач: Прокимен, псалам 72, глас 4: А мени је добро да будем уз Бога.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: А мени је добро да будем уз Бога.

Читач: Колико је добар Бог Израиљев!

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: А мени је добро да будем уз Бога.

Читач: А мени је добро /

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: / да будем уз Бога.

Ђакон: Заповедите!

Чтец и сав народ у храму клекну. Свештеник објема рукама узима свећњак са запаљеном свећом и кадионицом, окрене се светом Престолу и чинећи свећњаком крст, говори гласно:

"Премудрост, смерно стојмо!"

Затим се окрене на запад народу и говори гласно:

"Светлост Христова просвећује све."

И оставља свећњак са кадионицом опет на царске двери, а чтец и сав народ устају.

Читач: Читање из Прича Соломонових:

Свештеник: Пазимо.

Човек паметан престол је осећања, а срце безумних сусрешће клетве. Рука изабраних придржаће увек погодно, а лукави ће бити заробљени. Страшна реч потреса срце човека праведног, а добра вест га обрадује. Паметан праведник себи је пријатељ, а мишљења безбожних су немилостива; који греше достигнуће их зла, а пут безбожника обмануће их. Лукави неће добити лов, а човек чист је часна тековина. На путевима правде је живот, а путеви злопамтљивих су на смрт.

Син оштроуман послушан је оцу, а син непослушан је у пропасти. Од плодова правде јешће добри људи, а душе безаконика пропадају изненада. Ко чува уста своја, чува душу своју; а ко је брзоплет устима, себе ће застрашити.

Сваки беспослен је у жељама и похотама, а руке вредних су у приљежности. Речи неправедне мрзи праведник, а безбожни се посрамљује и неће имати смелости. Правда чува безазлене, а грех чини безбожне покваренима. Имају који себе богате ништа немајући, и имају који себе смирују у многом богатству. Избављење душе човекове је сопствено богатство, а сиромах не доживљава претњу губитка.

Светлост праведнима је свагда, а светлост безбожних се гаси. Душе лукаве заблуђују се у гресима, а праведни су сажаљиви и милосрдни.

По завршетку паримија:

Свештеник: Мир ти!

Читач: И духу твоме.

Свештеник: Премудрост.

Чтец:

Да исправитса молитва моја, јако кадило пред тобоју, воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.
---	--

За то време свештеник узме кадионицу са свећњака и кади предњу страну светог Престола. Док чтец пева сав народ у храму клечи.

После тога чтец клекне, а појци десне певнице и народ на десној страни храма устану и певају исто (па опет клекну), *a народ на левој страни цркве и појац клече:*

Да исправитса молитва моја, јако кадило пред тобоју, воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.
---	--

Свештеник кади јужну страну светог Престола. Чтец устане и говори стих први (*a сав народ у цркви клечи*)

Чтец - стих први:

Господи, возвах к тебје, услиши мја, вонми гласу мољенија мојего, вњегда возвати ми к тебје.	Господе, к Теби вапим, услиши ме; почуј глас мољења мојега када завапим Теби.
--	---

Појци и народ леве стране устају и певају (па опет клекну), а народ десне стране и појац клече:

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју, воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.
--	--

Свештеник кади источну страну светог Престола. Чтец устане и говори стих други (*а сав народ у цркви клечи*):

Чтец - стих други:

Положи, Господи, храњеније устом мојим, и двер огражденија о устнах мојих.	Постави, Господе, стражу језику моме, и огради уста моја.
--	---

Појци и народ десне стране устају и певају (па опет клекну), а народ леве стране и појац клече:

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју, воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.
--	--

Свештеник кади северну страну светог Престола. Чтец устане и говори стих трећи (*а сав народ у цркви клечи*):

Чтец - стих трећи:

Не уклони сердце моје в словеса лукавствија, непшчевати вини о грјесјех.	Не дај срцу моме да застрани на зле помисли, да не измишља изговоре за грехе.
--	---

Појци и народ леве стране устају и певају (па опет клекну), а народ десне стране и појац клече:

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју, воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.
--	--

Свештеник одлази светом Предложењу, окади Прећеосвећене Дарове, затим кади и Горње место, а сав народ клечи.

Свештеник тада оставља кадионицу па кад се заврши певање, клекне пред свети Престо и пева (*а сав народ у цркви клечи*):

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју,	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те,
---	--

Затим свештеник устаје и чини три метаније, а сав народ наставља песму, устајући:

воздјејаније руку мојеју жртва вечерњаја.	уздизање руку мојих као принос вечерњи.
---	---

Свештеник: Пазимо. Мир свима.

Читач: И духу твоме.

Свештеник: Премудрост.

Читач: СВЕТИ АЛЕКСИЈЕ - Прокимен, глас 7: Часна је пред Господом смрт преподобних Његових.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Часна је пред Господом смрт преподобних Његових.

Читач: Шта ћу узвратити Господу за све што ми је дао

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Часна је пред Господом смрт преподобних Његових.

Читач: Часна је пред Господом /

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: / смрт преподобних Његових.

Свештеник: Премудрост.

Читач: Читање из Посланице светог апостола Павла, Галатима:

Свештеник: Пазимо.

Преподобни отац наш АЛЕКСИЈЕ, човек Божији
ијеванђелијски писац, мученик, архијереј, арханђел

Браћо, плод Духа јесте: љубав, радост, мир, дуготрљење, благост, доброта, вера, кротост, уздржање. За такве нема закона. А који су Христови, распеше тело са страстима и жељама. Ако Духом живимо, по Духу и да ходимо. Не будимо сујетни, изазивајући једни друге, завидећи једни другима. Браћо, ако и упадне човек у какво сагрешење,

“ви духовни исправљајте таквога духом кротости, чувајући себе да и ти не будеш искушан. Носите бремена један другога, и тако испуните закон Христов.

Свештеник: МИР ТИ (Мир теби читачу).

Читач: И духу твоме.

Свештеник: Премудрост.

Читач: глас 6: Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Појци: Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Читач: Блажен је човек који се боји Господа; у заповестима Његовим ће хтети веома.

Појци: Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Читач: Моћно ће бити на земљи семе његово.

Појци: Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Свештеник: Премудрост, смерно стојмо; чујмо Свето Јеванђеље.

Мир свима.

Хор: И духу твоме.

Свештеник: Читање Светог Јеванђеља по (име Јеванђелиста)

Хор: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо.

Чита се Свето Јеванђеље.

Када са заврши читање Јеванђеља:

Хор: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Ђакон: Рецимо сви из све душе, и од свега ума свога, рецимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Господе Сведржитељу, Боже отаца наших, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за благоверни христольубиви род наш и за све Православне Хришћане.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за најсветијега Патријарха (или високопреосвештеног Митрополита, или преосвештеног Епископа) нашег (име), и за сву у Христу браћу нашу.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за браћу нашу, свештенике, ђаконе, и за сво у Христу братство наше.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ако је манастир: Још се молимо за настојатеља ове свете обитељи (име), и за сво у Христу братство његово. Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за блажене и незaborавне свете патријархе Православне, за благочестиве цареве и благоверне царице, за осниваче овога светога храма (ако је манастир: свете обитељи ове), и за све до сада преминуле Православне оце и браћу нашу који овде почивају, и за Православне свуда.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за оне који плодове доносе и добро творе у светом и свечасном храму овом, за оне који се труде, који певају, и за присутни народ, који очекује од Тебе велику и богату милост.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Свештеник говори Молитву усрдног молења: "Господе, Боже наш, прими ово усрдно молење..."

Свештеник: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Оглашени, помолите се Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Верни, помолимо се за оглашене.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их Господ помилује.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их научи речи истине.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да им открије Јеванђеље правде.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их присаједини својој светој, саборној и апостолској Цркви.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Спаси, помилуј, заштити и сачувај их, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Оглашени, главе своје Господу приклоните.

Народ: Теби, Господе. **(дуга)**

Свештеник чита молитву за оглашене, пред распростирање антиминса: "Боже, Боже наш, Творче..."

Свештеник: Да и они с нама славе пречасно и величанствено име твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Ви који сте оглашени, изиђите; оглашени, изиђите; ви који сте за Просвећење, приступите; помолите се ви који сте за Просвећење.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Верни, помолимо се Господу за браћу која се спремају за свето Просвећење, и за њихово спасење.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их Господ Бог наш утврди и укрепи.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их просвети просвећењем богопознања и побожности.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их у погодно време удостоји бање поновног рођења, отпуштења грехова и одеће бесмртности.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их препороди водом и Духом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да им дарује савршенство вере.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их приброяи своме светом и изабраном стаду.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Спаси, помилуј, заштити и сачувај их, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Ви који сте за Просвећење, главе своје приклоните Господу.

Народ: Теби, Господе. **(дуга)**

[Свештеник говори молитву за оне који се припремају за свето Просвећење: "Покажи, Господе, лице своје..."](#)

Свештеник: Јер си Ти просвећење наше, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Ви који сте за Просвећење, изиђите; који сте за Просвећење, изиђите; ви који сте оглашени, изиђите; нико од оглашених да не остане;

Литургија верних

Ђакон: А ви који сте верни, опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј **(дуга)**

Ђакон: Защити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Премудрост!

[Свештеник говори прву молитву верних: "Боже Велики и Прослављени..."](#)

Свештеник: Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј. **(дуга)**

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божијих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божијим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Защити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Премудрост!

Свештеник говори молитву верних другу: "Владико Свети, Преблаги, молимо Тебе..."

Свештеник: По дару Христа твога, са којим си благословен, са пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Народ:

Ниње сили небеснија с нами
невидимо служат; се бо
входит цар слави, се жертва
тајнаја совершена
дориноситса.

Вјероју и љубовију
приступим, да причасници
жизни вјечнија будем.
Алилуја, алилуја, алилуја.

Сада Небеске Силе с нама
невидљиво служе: јер ево
улази Цар славе; ево већ
принесена тајанствена
Жртва долази, свечано
праћена.

Са вером и љубављу
приступимо, да причасници
вечнога живота постанемо.
Алилуја, Алилуја, Алилуја.

За то време ђакон улази у олтар и кади свету Трпезу, свето Предложение, свештеника, свете двери, иконе и народ, говорећи притом 50. псалам.

Затим свештеник и ђакон стану пред свети Престо и говоре тихо: "Сада Небеске Силе..."(трипут), клањајући се, па целивају крст и свети Престо и одлазе Пређеосвећеним Даровима на светом Предложењу. Свештеник се клања три пута, говорећи тихо: "Боже, очисти ме грешнога...", кади свете Дарове, узима воздух и стави га на плећа ђакону (ако не служи ђакон - себи на плећа), узме у десну руку свети дискос и стави га себи на главу у леву руку узме свети путир, и кад народ запева: "Ево већ принесена тајанствена Жртва..." излазе на северне двери, и тако чине Вход.

Ђакон иде напред и кади свештеника, а он, ништа не говорећи, тихо и са страхом Божијим иде за њим; и улазе у свети олтар.

За то време сав народ у храму клечи. Кад уђу у олтар, народ устаје и пева: "Са вером и љубављу приступимо..."

Свештеник ставља свети дискос на свети Престо према својој левој, а свети путир према својој десној руци, скида покриваче, узима воздух, кади га и покрива њиме свете Дарове, ништа не говорећи.

Онда свештеник и ђакон метанишу три пута пред светим Престолом, говорећи молитву светог Јефрема Сирина:

**"Господе и Владару живота мoga, дух лењости,
мрзовоље, властољубља и празнословља не дај ми.**

**Дух целомудрености, смиrenoумља, трпљења и
љубави, даруј мени, слузи твоме.**

**О, Господе Царе, даруј ми да сагледам своје грехове,
и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове
векова. Амин."** Истовремено метанишу и сви присутни у храму.

Ђакон: Допунимо молитву своју Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За предложене и Прећеосвећене часне Дарове, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да човекољубиви Бог наш, примивши их у свој свети и наднебески и умни Жртвеник, као мирис миомира духовнога, ниспошље нам за то божанску благодат, и дар Светога Духа, помолимо се.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј. **(дуга)**

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Сво вече савршено, свето, мирно и безгрешно, од Господа молимо.

Народ: Подай, Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подай, Господе.

Ђакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подай, Господе.

Ђакон: Добро и корисно душама нашим. и мир свету, од Господа молимо.

Народ: Подай, Господе.

Ђакон: Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: Подай, Господе.

Ђакон: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран, и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Народ: Подай, Господе.

Ђакон: Измоливши јединство вере и заједницу Светога Духа, сами себе и једни друге, и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник, након полагања светих Дарова на свети Престо, моли се тихо: "Боже неизрецивих и невидљивих тајни..."

Свештеник: И удостој нас, Владико, да смело и неосуђено смено призивати Тебе небескога Бога Оца и говорити.

Народ: Оче наш који си на небесима, да се свети име твоје, да дође царство твоје, да буде воља твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми оправштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: АМИН.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Теби, Господе. **(дуга)**

Свештеник приклони главу и моли се тихо: "Боже, једини добри и милосрдни..."

Свештеник: Благодаћу и милосрђем и човекољубљем Јединороднога Сина твога, са којим си благословен, са пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: АМИН. (дуго)

Свештеник се моли тихо: "Чуј, Господе Исусе Христе Боже наш..." Онда се свештеник и ђакон клањају трипут, говорећи: "Боже, очисти..."

Ђакон: Пазимо!

Тада свештеник с великим страхом Божијим и побожношћу пружи руку испод воздуха, којим су покривени свети Дарови, дотакне се руком животворног Хлеба, не подижући га, и говори гласно:

"Прећеосвећене Светиње светима".

За то време сав народ у храму клечи и уставши пева: "Један је свет, један Господ Исус Христос, у славу Бога Оца. Амин."

И одмах се пева Причастен: "Окусите и видите, јер је благ Господ.

В памјат вјечнују будет праведник. От слуха зла не убојитсја. Алилуја, Алилуја, Алилуја."

За то време свештеник скида воздух са светог дискоса и путира, као и звездицу, а ђакон ушавши у олтар, говори тихо: "Разломи..."

Свештеник разлама свети Агнец на четири дела и говори: "Ломи се..."

Онда узме део ИС, начини њиме крсни знак над светим путиром и ставља га у њега, ништа не говорећи.

Ђакон налије крстолико топлоту у свети путир, ништа не говорећи.

И причешћује се светим Тајнама са страхом и побожношћу, претходно се помоливши молитвом пред причест: "Верујем Господе и исповедам..."

Свештеник предајући ђакону свети Хлеб, говори тихо: "Теби ђакону (име)..." Узимајући и сам свето Причешће, говори: "Часно и пресвето и пречисто..."

Ако свештеник служи сам, без ђакона, он сада не пије из светог путира.

Ако пак служи са ђаконом, свештеник сада узме свети путир и пије из њега, ништа не говорећи. Ђакон пије из светог путира после заамвоне молитве, употребљавајући свете Дарове. И припремају свете Дарове за причешће верних, стављајући преостале честице у свети путир.

Онда ђакон, примивши свети путир из руку јереја, показују га са двери народу говорећи:

"Са страхом Божјим, и вером приступите."

Народ:

Благословљу Господа на всјакоје времја, хвала јего во устјех мојих.	Благосиљаћу Господа у свако време; прослављање Њега је у устима мојим.
---	--

Тада приступају верни и примају божанске Тајне. После светог Причешћа, свештеник благосиља народ.

Свештеник: Спаси, Боже, народ твој и благослови наслеђе твоје.

Народ:

Хлеб небесниј и чашу жизни вкусите и видите,јако благ Господ. Алилуја, алилуја, алилуја.	Хлеб небесни и чашу живота окусите и видите, јер је благ Господ. Алилуја, Алилуја, Алилуја.
---	--

Свештеник кади свете Дарове, даје ђакону свети дискос, сам узима свети путир, и говори тихо:
"Благословен..."

Свештеник: Свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Да испољатсја уста наша хваљенија твојега, Господи, јако да појем славу твоју, јако сподобил јеси нас причаститисја свјатим Твојим божественим, безсмертним и животворјашчим Тајнам; собљуди нас во Твојеј Свјатињи, вес ден поучатисја правдје Твојеј. Алилуја, алилуја, алилуја.	Нека се испуне уста наша хвале твоје, Господе, да певамо славу твоју, јер си нас удостојио да се причестимо светим твојим, божанским, безсмертним и животворним Тајнама; сачувај нас у твојој светињи, да се сав дан поучавамо правди твојој. Алилуја, Алилуја, Алилуја.
--	--

Ђакон оставља свети дискос на Предложење, а свештеник свети путир, онда ђакон стаје на своје место.

Ђакон: Примивши божанске, свете, пречисте, бесмртне, небесне и животворне, страшне Христове Тајне, стојећи смерно, достојно заблагодаримо Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Измоливши сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник говори тихо молитву благодарности после Причешћа: "Благодаримо Теби..." Онда осењује Јеванђељем антиминс.

Свештеник: Јер си Ти освећење наше, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: У миру изиђимо.

Народ: У име Господње.

Ђакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

[Свештеник стаје иза амвона и говори заамвону молитву.](#)

Свештеник: Господе Сведржитељу, Ти си сву твар премудрошћу створио, и неисказаним твојим промислом и великим добротом увео нас у пречасне дане ове - на очишћење душа и тела, на уздржање од страсти, на наду вакрсења; Ти си у четрдесети дан уручио богонаписане таблице угоднику твоме Мојсију, даруј и нама, благи Господе, да се добрим подвигом подвизавамо, да ток Поста завршимо, веру неокрњену сачувамо, главе невидљивих змија сатремо, да се победитељи греха јавимо, и да неосуђено достигнемо поклонити се и светом Вакрсењу. Јер је благословено и прослављено дивно и величанствено име твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Буди имја Господње благословено от није и до вјека.(triput)

Појац: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

[Псалам 33.](#)

Благосиљаћу Господа у свако време, хвала је Његова свагда у устима мојим. Господом ће се хвалити душа моја; нека чују кротки и обрадују се. Величајте Господа са мном, и узвисујмо Име Његово заједно. Тражих Господа, и услиша ме, и од свих невоља мојих избави ме. Приступите Њему и просветлите се, и лица се ваша неће постидeti. Овај сиромах завапи, и Господ га услиша, и од свих невоља његових спасе га. Поставиће се оружан Анђeo Господњи око оних који Га се бојe, и избавићe их. Окусите и видите да је добар Господ. Благо човеку који се нада у Њега. Бојте се Господа, сви свети Његови, јер не трпе оскудицу они који Га се бојe. Богати осиромашише и огладнеше, а они који траже Господа неће се лишити ниједнога добра. Ходите, чеда, послушајте мене; страху Господњем научићу вас. Ко је човек који жели живота, који воли да види дане добре? Уздржи језик твој од зала, и уста твоја да не говоре лажи. Уклони се од зала, и чини добро; тражи мира и иди за њим. Очи су Господње на праведнима, и уши Његове на молитву њихову. Лице пак Господње је против чинитеља зала, да истреби са земље спомен њихов. Завапише праведници, и Господ их

услиша, и од свих невоља њихових избави их. Близу је Господ скрушеног срцем, а смирене духом спасиће. Многе су невоље праведних, и од свих њих избавиће их Господ. Чува Господ све кости њихове, ниједна од њих неће се сатрти. Смрт је грешника страшна, и који мрзе праведника огрешиће се. Избавиће Господ душу слугу Својих, и неће се преварити нико ко се узда у Њега.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (**поклон**)

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (**поклон**)

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (**поклон**)

Свештеник: Благослов Господњи нека дође на вас, Његовом благодаћу и човекољубљем, свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Слава Теби, Христе Боже, надо наша, слава Теби.

Народ: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (*трипут*)

Оче благослови.

Свештеник: Христос истинити Бог наш, ради молитава Пречисте своје Матере, светих славних и свехвалних Апостола, (*свети храма, свети дана*), светог оца нашег Григорија Двојеслова, светих српских просветитеља и учитеља Симеона Мироточивог, светитеља Саве, Арсенија, Максима, светог Петра Цетињског, Лазара Косовског и Николаја Охридског и Жичког, светих и праведних богоотаца Јоакима и Ане, и свих Светих, да нас помилује и спасе, као благ и човекољубив.

Народ: Амин.

Свештеник: Молитвама светих отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас.

Народ: Амин.

Спаси Христе Боже и помилуј преосвјашчењејшаго архијереја нашего (*име*), христољубивоје воинство, ктитори и приложници свјатаго храма сего и всја православнија христијани, и сохрани их на многаја љета.